

Какъ ядофте, піефте за свадба-та;
Айте сега дома 'си свато'и,
Да ядиме мое-то кърщеніе!“
Съ зачуди вуйко му Янкула,
И си зеде китени свато'и,
Си отиде у свое мило мнуче,
И кърщеніе ядѣтъ три недели.“

60.

Секула Детенце и Алтан-дзвезда.

Коня коитъ Янкула Войвода,
Коня коитъ рано во неделя,
Плочи кла'атъ отъ карагроше'и,
Клинци кла'атъ сѣрма прецедена,
Четир' подзе четири хиляди.
Го догледа Секула мило мнуче,
Го догле'а и лепо говорить:
„А егиди мой вуйко Янкула!
Що те тебе пужба дотерала,
Коня коишъ рано во неделя,
Плочи кла'ашъ отъ карагроше'и,
Клинци кла'ашъ сѣрма прецедена,
Четир' подзе четири хиляди!“ —
„Егиди Секула мило мнуче!
Ясъ ке одамъ на мой-отъ виляеть
За тва коамъ коня арджеліо.“ —
„А егиди мои мили вуйко!
Ясъ ке ти съ тебѣ мило-моля,
Да ме земашъ на твой-отъ виляеть,
Твой вилееть земя Арбанешка,
За да видамъ що унеръ чините!“
И говори вуйко му Янкула:
„Егиди Секула мило мнуче!
Ясъ ке пойдамъ на день Велипетокъ,
Тамо игрѣтъ до три вити ора;
Първо оро 'се добри юнаци,
А второ-то 'се млади невести,